

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ตามแนวคิดของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ตามแนวคิดของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 3) ศึกษาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ตามแนวคิดของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ตามแนวคิดของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอสรุปผลวิจัยตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. สรุปผล
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

การวิจัยการพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสารคามพิทยาคม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 สรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ตามแนวคิดของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86.90/86.27 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

5.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ตามแนวคิดของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 86.27 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.1.3 ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ตามแนวคิดของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 85.44

5.1.4 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ตามแนวคิดของเดวีส์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.68)

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยการพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสารคามพิทยาคม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ขออภิปรายผลการวิจัยดังนี้

5.2.1 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ตามแนวคิดของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสารคามพิทยาคม ได้ค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 86.90/86.27 หมายความว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมนาฏศิลป์ได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 86.90 และนักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน จากการใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ถูกต้อง เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 86.27 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะนาฏศิลป์ตามแนวคิดของเดวีส์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้สร้างถูกต้องตามหลักการจัดกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนของแนวคิดทฤษฎี (ทิสนา แคมณี, 2545 น. 244 - 245) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อน แล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันไปเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติทักษะตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้องและเกิดความชำนาญ นอกจากนี้ยังช่วยกระตุ้นความสนใจ ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดารัตน์ บัวบุญ (2555, น. 84) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องราวมาตรฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติเรื่องราวมาตรฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 87.08/82.58

5.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ตามแนวคิดของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 86.27 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01 ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะนาฏศิลป์ตามแนวคิดของเดวีส์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีประโยชน์ต่อครูและนักเรียน โดยช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ มีทักษะและเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชา นาฏศิลป์ กล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างมั่นใจ ได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ทำให้อารมณ์ภาคภูมิใจในตนเอง

การฝึกปฏิบัติกิจกรรมช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้เกิดความคุ้นเคยและเป็นกันเองมากยิ่งขึ้น เป็นผลมาจากการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น จนเกิดเป็นความรู้และทักษะที่คงทน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ก้องเกียรติ ใจเย็น (2558, น. 102-105) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ เรื่อง

รำขุนนางทรงเครื่อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 45.02 และหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 85.04 ซึ่งคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ตามแนวคิดของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะพื้นฐานทางนาฏศิลป์อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 84.02 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะนาฏศิลป์ ตามแนวคิดของเดวีส์ นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติท่ารำที่ถูกต้องตามหลักการขั้นตอนของเดวีส์ เมื่อนักเรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนจะเพิ่มเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะได้ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ (ทีศนา แคมณี, 2545 น. 244-245) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านี้ได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันไปเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและเร็วขึ้น ซึ่งในขั้นการเชื่อมโยงทักษะย่อยนักเรียนมีความเข้าใจในทักษะที่ลุ่มลึกยิ่งขึ้นและสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนของเดวีส์ได้จริง จนเป็นพฤติกรรมติดตัวคงทน สามารถนำไปบูรณาการเชื่อมโยงกับประสบการณ์ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้เรียนรู้ตามสภาพจริง มีหลักฐานการวัดประเมินผลการเรียนรู้ โดยเน้นการวัดพฤติกรรมการเรียนรู้รวบยอด นักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เป็นผลมาจากการมีความรู้ความเข้าใจตามเกณฑ์ มีการวัดประเมินผลก่อนเรียน ระหว่างเรียนและเมื่อสิ้นสุดการเรียน มีหลักฐานที่เป็นรูปธรรมชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย อุมารี นาสมตอง (2559, น. 72-74) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง การประดิษฐ์ท่ารำประกอบเพลงไทยสากล กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์เรื่องการประดิษฐ์ท่ารำประกอบเพลงไทยสากล มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 87.67

5.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ตามแนวคิดของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสารคามพิทยาคม เป็นไปในทางบวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุดเรียงลำดับ ดังนี้ นักเรียนเพลิดเพลินใจที่ได้เรียนรู้แลฝึกปฏิบัติจริง ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.65) รองลงมาคือ กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียน ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.73) และนักเรียนพึงพอใจเมื่อได้รับคำแนะนำเทคนิควิธีการเพิ่มเติมจากครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.86) ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะนาฏศิลป์ ตามแนวคิดของเดวีส์ เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกท้าทายในการเรียน มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมมือกัน นักเรียนได้ร่วมกันฝึกปฏิบัติทักษะจากง่ายไปหายาก สามารถเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์และชำนาญได้ด้วยตนเอง มีทักษะทางนาฏศิลป์เพิ่มมา

ขึ้น ได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ และผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงหลักสำคัญในการสร้างองค์ประกอบและขั้นตอน โดยยึดหลักการและทฤษฎีที่ตอบสนองความสนใจ และความ ต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถศึกษาและฝึกปฏิบัติกิจกรรมอย่างหลากหลาย สามารถค้นพบและสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีเนื้อหาเหมาะสม ไม่ง่ายและยากเกินไป ซึ่งเป็นผลทำให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าต้องการและชอบการเรียนรู้แบบศิลปะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลดาวัลย์ วิริยะ สวัสดิ์ (2555, น. 4– 65) ได้ศึกษาค้นคว้าการพัฒนาการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการ กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวีส์ เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระ นาฏศิลป์) ในระดับที่มากที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 ครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจในรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของเดวีส์ อย่างลึกซึ้งเพื่อ การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด

5.3.1.2 การที่จะพัฒนาทักษะทางนาฏศิลป์ได้นั้น นักเรียนควรมีทักษะพื้นฐานทาง นาฏศิลป์ที่ดีด้วย โดยครูควรปูพื้นฐานด้านทักษะทางนาฏศิลป์ เช่น ฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์และภาษาท่า รำให้คล่อง ก่อนที่จะเรียนเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

5.3.1.3 ครูผู้สอนต้องนำรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของเดวีส์ มาใช้ในแต่ละ เพลง ควรแบ่งขั้นตอนให้ดี เพื่อไม่ให้เกินระยะเวลาและสามารถสอนได้ตามเวลาที่กำหนด โดยที่ นักเรียนสามารถปฏิบัติได้จริง

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรศึกษาพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ตามแนวคิดของเดวีส์ กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เนื้อหาวิชาอื่น ๆ เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

5.3.2.2 ควรศึกษาและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ กับเทคนิควิธีการสอน รูปแบบอื่น ๆ เช่น แอร์โรว์ ซิมพ์ซัน STAD TAI เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนา การจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

5.3.2.3 ควรใช้เทคนิคกลุ่มร่วมมือในการฝึกทักษะปฏิบัติเพื่อให้นักเรียนได้ร่วมมือกัน เรียนรู้ เช่น STAD GI TAI เป็นต้น